

ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОМОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ЕТНОПОЛІТИКИ

Падалка Руслана Миколаївна

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови

та літератури ДВНЗ «ДДПУ»

e-mail: ruslana-padalka@i.ua

Падалка Микола Петрович

учитель першої категорії Святогірського ЗЗСО

e-mail: ruslana-padalka@i.ua

Чим якісніша освіта, тим вищим є рівень інтелектуального потенціалу людини, її професійність й підготовленість до життя. Тому аналіз поняття «освіта» в процесі формування українськомовної особистості в закладах освіти під час проведення державної етнополітики, зокрема через категорію продуцент-реципієнт, є важливим чинником збереження української ідентичності. Наразі, як зазначила Ірина Ключковська, директорка Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків із діаспорою Національного університету «Львівська політехніка», в Україні працюють 180 українознавчих центрів, що для реалізації яких було обрано такі завдання:

- окреслити загальноприйняті тенденції розвитку сучасної освіти в царині державної етнополітики;
- виявити переваги та недоліки форм й технологій навчання, залучаючи інвестиції іноземних представників;

– дослідити новітні освітні технології – прямий діалог для внутрішньої комунікації, які сприяють поліпшенню навчання школярів, особливо за кордоном;

– проаналізувати умови впровадження сучасних освітніх тенденцій у процесі формування українськомовної особистості.

Розробка нових підходів до освіти здійснюється на таких методологічних принципах, як системно-прогностичний і соціально-екологічний підхід, розвиток освіти в контексті культури; особистісно-діяльнісний підхід до освіти; підтримка українознавчих освітніх центрів. Методологічною основою розвитку освіти є гуманістична філософія, основним питанням якої є людина, що прагне самоздійснення й саморозвитку (К. Юнг, А. Маслоу, С. Джуларда, К. Роджерс, М. Мойсєєв тощо). Мікрорівень гуманізму характеризує безпосередні взаємини між людьми, засновані на почуття гідності, реалізації особистісного потенціалу з орієнтацією на права й потреби інших людей [3].

Якщо ж освіта здатна впливати на природу людини, то освітня практика стає антропотехнікою та потрапляє в зону дії морального закону [2, с.6-9.].

Основною метою нових інформаційних технологій є залучення модерної україністики за кордоном у процесі підготовки учнів до комфортного самопочуття в умовах інформаційного етносуспільства. Нові інформаційні технології передбачають:

- інтенсифікацію навчання;
- формування інформаційної етнокультури учнів.

Освітні тенденції, вважаємо, поки ще на шляху коректного впровадження в систему освіти в Україні. Звичайно, залучаючи досвід інших країн та прагнучи трансформувати нові форми, методи й прийоми викладу учням навчального матеріалу, педагоги, як справжні фахівці, мають створити не лише сприятливу атмосферу на уроці та в колективі, а й сприяти розкриттю творчих здібностей учнів, дати якомога більше їм свободи в самореалізації та висловленні думок.

Підсумовуючи, доходимо таких висновків:

– особистісна самореалізація та саморозвиток майбутнього фахівця як українськомовної особистості в закладах освіти може відбуватися лише за умов перебудови навчально-виховного процесу на засадах українознавчої гуманізації й гуманітаризації;

– система освіти загалом повинна прагнути прищепити молоді ідею необхідності становлення себе як високоосвіченої, високоморальної особистості за рахунок надбання гуманістичних цінностей, сучасних гуманітарних і спеціальних знань, віри у своє вище покликання;

– корінних змін потребують і самі викладачі, педагогічна діяльність яких має спиратися на розумінні новітніх досліджень світової педагогіки, психології, щоб просувати інтереси України в міжнародному просторі.

Список використаних джерел:

1. Артемчук Г.Л. Вища школа України: реальність і тенденції розвитку: [монографія] / [Г.Л. Артемчук, В.В. Попович, Г.Г. Січкаренко]. - К. : Ленвіт. 2004. - 176 с.

1. Грицюк Б. Ідеї гуманізму в українській педагогіці / Б.Грицюк // Рідна школа. - 1999. - №7- 8. - С.6-9.

2. Лігоцький А.О. Тенденції розвитку світових освітніх систем : навч.-мет.посібник / А.О. Лігоцький. - К. : Укр. академія внутрішніх справ,1995. - С. 171-176.

3. Матвієнко О.В. Стратегії розвитку середньої освіти у країнах Європейського Союзу: [монографія] / О.В. Матвієнко. - К: Ленвіт, 2005. - 306 с.

ПОГЛЯДИ ПРОВІДНИХ ДІЯЧІВ БАПТИСТСЬКОГО РУХУ НА ПОЛІТИЧНІ ПОДІЇ 1917 РОКУ В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ

Потоцький В'ячеслав Петрович

доцент кафедри українознавства ХНУ імені В.Н. Каразіна,

кандидат історичних наук, доцент

v.pototky@karazin.ua

У 1905 році керівне коло російських баптистів відкрито виступило за конституційну монархію. Вони декларували: "Ми не бажаємо установчих зборів, оскільки питання про форму Верховної Державної влади вирішено для нас остаточно Всеросійським Великим Земським Собором 13 лютого 1613 року та виправлений носієм Влади нашої держави 17 жовтня 1905 року" [5, с. 28]. Під час Лютневої революції